

τος τῶν μονίμων ἀερίων, ὅπως κοινοτὸς ὑπὸ ρεύματος ἀέρος. Ἐὰν δὲ ἐπέλθῃ ἀπότομος ψύξις πολλοὶ μόνιμοι ὑδρογονάνθρακες φωτιστικοὶ παρασύρονται τότε ὑπὸ τῶν βραίων ἐλαιωδῶν ὑγρῶν τῆς συμπυκνώσεως, καὶ οὕτω ἀπώλεια γίνεται. Διὰ τοῦτο ἡ συμπύκνωσις γίνεται οὐχὶ ἀποτόμως ἀλλὰ κατὰ πρόοδον καὶ μεθοδικῶς, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται οὐσιωδῶς ἡ ποιότης τοῦ ἀερίοφωτος καὶ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν δευτερευόντων προϊόντων

Ὡς συμπυκνωτῆρες ἢ ψυκτῆρες χρησιμεύουσιν. 1) ὁ συμπυκνωτικὸς πίθος ἐν ᾧ ἀποχωρίζεται καὶ ἀποτίθεται ἢ βαρεῖα πίσσα. 2) οἱ ψυκτῆρες οὗτοι ἀποτελοῦσι σύστημα σωλήνων ἐκ χυτοῦ σιδήρου καθέτως τεθειμένων εἰς τὸ κατώτερον ἄκρον φέρουσι δοχεῖον ἐν ᾧ καταρρέει ἡ πίσσα, περιρρέονται δὲ καὶ ὑπὸ ψυχροῦ ὕδατος. 3) οἱ πλυντῆρες. Πρότερον οὗτοι συνίσταντο ἐκ μεγάλων κιβωτίων πλήρων ψυχροῦ ὕδατος δι' ὧν διήρχετο τὸ ἀέριον καὶ ἐλούετο, οὕτως εἶπεν ἐν αὐτῷ ἀποβάλλον πάντα τὰ ἐν τῷ ὕδατι διαλυτὰ συστατικὰ οἷα τὸ ὑδροθεῖον, ἡ ἀμμωνία, σήμερον ὅμως γίνεται χρῆσις τῶν συμπυκνωτικῶν ψυκτῆρων ὧν οἱ ἀπλοῦστεροι συνίστανται ἐκ καθέτων στήλων ἢ πύργων ἐκ χυτοῦ σιδήρου διηρημένων εἰς δακτυλίους, μετὰ τῶν ὁμοίων ὑπάρχει ἐσχάρα ἐφ' ἧς τίθεται κώκ. Ἄνωθεν ἐκ τῆς κορυφῆς κατακλινοῦται ὅσον ἔνεστι ψυχρὸν ὕδωρ. Τὸ ἀέριον εἰσέρχεται κάτωθεν τῆς συσκευῆς ταύτης, καὶ διερχόμενον τὰ ἐπάλληλα στρώματα τοῦ βεβρεγμένου κώκ καὶ κατατεμνόμενον εἰς σμικρότατα μέρια ἀερίωδη ἀποθέτει μέρος τῆς ἀμμωνίας, τοῦ ὑδροθείου καὶ τοῦ ὀξυάνθρακος, καὶ ἐξέρχεται οὕτω ἀνακουφισθὲν διὰ παραπλευροῦ σωλήνος παρὰ τὴν ὀροφὴν τῆς στήλης φερόμενον δι' ἀγωγῶν πρὸς περαιτέρω ἀποκάθαρσιν. Πάντα τὰ συμπυκνωθέντα καὶ ἐν ὑγρᾷ καταστάσει ληθέντα προϊόντα τῆς ἀποστάξεως συλλέγονται ἐν μιᾷ ἢ πλείοσι δεξαμεναῖς καλῶς κλειομέναις. Ἡ πίσσα ὡς βαρύτερα κατακαμβάνει τὸν πυθμένα τῆς δεξαμενῆς ἐξ ἧς πιεζομένη ὑπὸ τῆς ὑπερκειμένης στήλης τοῦ ὕδατος καταρρέει ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς ἰδιαιτέραν χωρητικότητά.

Τὰ προϊόντα ταῦτα καὶ κυρίως ἡ πίσσα καὶ τ' ἀμμωνιοῦχα ὕδατα ἢ πωλοῦνται ὅπως ἔχουσιν ἢ ἀποτελοῦσιν ὕλην νέας βιομηχανίας, δι' ἧς ἐξάγονται χρησιμώτατα καὶ ἐμπορεύσιμα προϊόντα, περὶ ὧν τὰ δέοντα ρηθῆσονται ἐν τῇ τῆς παρουσίας πραγματείας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Γ. ΧΚ.

(Ἔπεται συνέχεια).

APPEN KAI ΘΗΛΥ

Χαρακτῆρ αὐτῶν (*)

Ἐκάστη κοινωνικῶς ἀναγνωρίζει ὡς τὴν σκοπιμωτάτην

(*) Τὴν σύντομον ταύτην μελέτην ἐποίησάμην ἐπὶ τῇ βάσει γερμανικῶν τινῶν χειρογράφων Φυσικῆς Φιλοσοφίας τοῦ μα αἰτίου θείου μου Ἰω Φωτιάδου σπουδασάντος ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Γερμανίᾳ τὰ Φυσικαθηματικῇ καὶ τὴν Ἱατρικῇ.

διὰ τὸ ἄρρεν τὴν ἀνατροφὴν ἐκείνην, ἥτις προϋποτίθησι μείζονα ἀνάπτουζιν σωματικῆς καὶ διανοητικῆς δυνάμεως. Ἄλλ' ἡ μείζων αὕτη σωματικὴ δύναμις εὐρίσκεται ἐν εὐθεῖ λόγῳ πρὸς τὴν ἀνάπτουζιν τοῦ μυολογικοῦ καὶ ὀστεολογικοῦ συστήματος, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ ἀνδρικὸν σῶμα ὑπερτερεῖ τὸ εὐθύγραμμον καὶ γωνιώδες, δι' ὧν χαρακτηρίζεται ἡ τεχνικὴ ἐντέλεια, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὸ τέλειον ἄμα καὶ ἰσχυρόν.

Ἀσθενεστέρα δὲ καὶ τρυφερὰ ἰδιότης τῶν μυῶν καὶ ὀστέων, θεωρουμένη ἀνδρική ἀτέλεια, προσήκει ἀναγκαιῶς εἰς τὴν ἐντέλειαν τῆς γυναικός. Διὰ τοῦτο ἐν τῷ γυναικείῳ ὀργανισμῷ ἡ πλαστικὴ δύναμις φαίνεται ἐλευθεριάζουσα πρὸς ἀφθονωτέραν παραγωγὴν λίπους, δι' οὗ πᾶν γωνιώδες ἐξομαλίζεται καὶ τὸ εὐθύγραμμον καμπυλοῦται καὶ ἐντεῦθεν ἡ γραφικὴ ὠραιότης.

Ἄνθρ λοιπὸν καὶ γυνὴ εἰσὶ δύο ἀλληλοσχετικὰ ὄντα, συμπληροῦντα ἀλλήλα, καθὼς καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ φύσει ἐμφανίζονται ἐν τοιαύτῃ σχέσει τοῦ δυΐσμου καὶ ἀντιθετισμοῦ π.χ. διαστολῆς καὶ συστολῆς, ἐνεργείας καὶ πάθους, θετικῶ καὶ ἀρνητικῶ ἤλεκτρισμοῦ κτλ. Καθὼς δὲ αἱ διασταλτικαὶ ὕλαι παρίστανται διὰ τοῦ + —, τοῦτέστι ὑπερέχουσα διασταλτικὴ δύναμις μὲ minimum συσταλτικῆς, αἱ δὲ συσταλτικαὶ διὰ τοῦ — +, ἦτοι ὑπερέχουσα συσταλτικὴ δύναμις μὲ minimum διασταλτικῆς, καθὼς ἐπίσης τὰ ἤλεκτροθετικὰ τῆς χημείας στοιχεῖα ὀφείλουσι τὴν θετικότητα αὐτῶν εἰς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ θετικοῦ ἤλεκτρισμοῦ ὑπὲρ τὸν ἀρνητικόν, καὶ τὰνάπαλιν, οὕτω καὶ τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ, οἱ δύο πόλοι τοῦ γένους, δὲν δύνανται νὰ ἐφανισθῶσιν ἢ δι' ἀλλήλων ἦτοι ὁ ἀνθρ ὀφείλει τὴν εἰδικότητα αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀρρενος ἀρχῆς ὑπὲρ τὴν θήλειαν, καὶ ἡ γυνὴ τὴν εἰδικότητα αὐτῆς εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῆς θηλείας ἀρχῆς ὑπὲρ τὴν ἀρρενα. Ἐὰν ὁ λόγος τῶν δύο τούτων εἰδικότητων καταντήσῃ εἰς ἰσορροπίαν, ἔχομεν τὸν ἐμφροδιτισμόν, καὶ ἐὰν μὲν εἰς τὸν ἀ.δρα ὑποχωρήσῃ ἡ ἀρρην ἀρχὴ προκύπτει ὁ γυναικῆρ, ἐὰν δὲ εἰς τὴν γυναικα ὑποχωρήσῃ ἡ θήλεια ἡ ἀνδρογυναιξ.

Ὅπως δὲ τὸ εὐθύγραμμον καὶ γωνιώδες τῆς τεχνικῆς ἐντέλειας μετατρέπεται εἰς τὸ ὀμαλὸν καὶ καμπύλον τῆς γραφικῆς ὠραιότητος, οὕτω καὶ ἡ αὐστηρότης τοῦ καθήκοντος παρὰ τῇ γυναικὶ μετατρέπεται, διὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς καρδίας, εἰς χάριν, ἥτις εἶναι ἰδίᾳ τῆς γυναικός. Καὶ ὅπως ἡ γραφικὴ ὠραιότης ὑποχωρεῖ ἐν τῷ ἀνδρικῷ σώματι, ἐν ᾧ ὑπερέχει ἡ τεχνικὴ ἐντέλεια, οὕτω καὶ τὸ αἶσθημα τῆς καρδίας ὑποχωρεῖ ἐν αὐτῷ ἀπέναντι τοῦ καθήκοντος· ἡ μείζων δὲ ἀνάπτουζις τῶν κινητικῶν τοῦ ἀνδρὸς ὀργάνων δὲν εἶναι τοσοῦτον ἐπιτηδεῖα εἰς τὴν ἀπαιτουμένην εὐκίνησιαν τῆς χάριτος, διὸ ἴδιον τοῦ ἀνδρὸς εἶναι ἡ ἐμβριθεῖα.

Οἱ σαρδῶνιοι μῦς καὶ οἱ δακρυοποιοὶ ἀδένες εἶναι ὄργανα ἀνταποκρινόμενα εἰς δύο ἀντιθέτους τῆς ψυχῆς διαθέσεις (διαστολῆς, συστολῆς). Ὁ γέλως λοιπόν, ὡς ἔκφρασις τῆς ψυχῆς ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς,

τὴν τῆς διαστολῆς, εἶναι ἴδιος τοῦ ἀνδρός, ὁ δὲ κλαυθμός, ὡς ἔκφρασις τῆς ψυχῆς, ὄνταποκρινομένη εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς, τὴν τῆς συστολῆς, εἶναι ἴδιος τῆς γυναικός. Γέλως λοιπὸν καὶ κλαυθμός, ὡς ἐκφράσεις δύο ἀντιθέτων τῆς ψυχῆς διαθέσεων, ἀναγκάτως ἐμφανίζονται δι' ἀλλήλων, δηλαδή ἐν τῷ γέλωτι ὑπάρχει τὸ minimum τοῦ κλαυθμοῦ ἤτοι ἐν μόνον δάκρυον καὶ ἐν τῷ κλαυθμῷ ὑπάρχει τὸ minimum τοῦ γέλωτος ἤτοι τὸ μειδίωμα. Ὡστε ὅταν ὁ ἀνὴρ γελᾷ (καὶ ὁ γέλως εἶναι ἀνεκτότερος εἰς τὸν ἄνδρα), τότε ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ μειδιᾷ (καὶ τὸ μειδίωμα εἶναι ἴδιον τῆς χάριτος) ὅταν δὲ ἡ γυνὴ κλαίῃ, ἐν καὶ μόνον δάκρυον ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ ἀνδρός μαρτυρεῖ τὸ γνήσιον ἀνδρικὸν τοῦ χαρακτῆρός του, τὴν ἐν αὐτῷ ὑπεροχὴν τοῦ καθήκοντος, τὴν ἐμβριθείαν. Χάρις δὲ καὶ ἐμβριθεία ταῦτοποιοῦνται διὰ τοῦ γάμου, ὄντος ταυτότητος ἐν τῇ διαφορᾷ. Οὐδὲν ὠραιότερον τῆς ταυτότητος ταύτης, παρεχούσης, κατὰ τὸν Πλούταρχον, τὴν περὶ γάμου καὶ οἶκον ἐμμέλειαν ἠρμυομένην.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι πανταχοῦ ἐν τῇ φύσει ὑπάρχει ὁ δυϊσμός, ὁ ἀντιθετικισμός, τ. ἔ. πᾶν φυσικὸν φαινόμενον ἐκδηλοῦται ἐν τῇ φύσει διὰ τῆς συνυπάρξεως δύο δυνάμεων ἀντιθέτων. Εἶναι φανερὰ ἀλήθεια ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἡ πρόοδος ἐξαρτᾶται πάντοτε ἐκ μιᾶς ἀντιπολιτεύσεως.

M K. ΣΓΕΦΑΝΙΔΗΣ

Διόρθωσις ἐν τῷ περὶ σελήνης ἄρθρῳ τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. Κοκκίδου.

Ἐνεκα λάθους κατὰ τὴν στοιχειοθέτησιν παρελείφθησαν ὀλίγαί λέξεις ἐν τῇ β' στήλῃ τῆς σελ. 116 μετὰ τῆς 36ης καὶ τῆς 37ης γραμμῆς ἐν τῷ ἀριθ. 16. Τὸ μέρος συμπληρούμενον ἔχει ὡς ἐξῆς. Τῷ 1877 ὁ Κλείνος (Klein) ἐν Κολωνίᾳ παρετήρησε πρὸς ΒΔ τοῦ κρατῆρος Ὑγίνου κοιλᾶδα μὴ σημειουμένην εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας ἀπεικονίσεις κτλ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κομηται. Ὁ κ. Loewy, ὑποδιευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τῶν Παρισίων, ὑπέβλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 21 Μαρτίου, τὰ γενόμενα ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ παρατηρήσεις ὑπὸ τοῦ κ. Bigourdan περὶ τῶν κομητῶν a καὶ c 1892.

Ὁ κομητῆς a 1892, ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Jwift ἐν τῷ ἀστεροσκοπεῖῳ Warner (τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν) τῇ 6ῃ Μαρτίου 1892, ἦτο τότε λίαν ἴσως διὰ τοὺς Παρισίους (-31°). Ὄφθη ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Καλῆς Ἐλπίδος τῇ 8ῃ Μαρτίου δι' ἀόπλου ὀφθαλμοῦ. Ἦδη εἶναι ἠρατὸς ἐν Παρισίοις εἰς μικρὸν ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα ὕψος, διότι τὸ λυκώφως τῆς πρώτης ἐξουδεστεροῦ τὴν λάμπην αὐτοῦ εὐρισκομένου εἰς ὕψος 10°. Ὁ κ. Bigourdan δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν ἴδῃ δι' ἀόπλου ὀφθαλμοῦ καίτοι οὕτως προσεγγίζει ἤδη τὸ μέγιστον τῆς λάμπης τοῦ ἀλλὰ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου. Ὁ κομητῆς οὗτος εἶναι λαμπρὸν νεφελοειδὲς διαμέτρου 2 λεπτῶν τῆς μοίρας, ἄνευ οὐρας μετὰ πυρῆνος ἐπισηθητῶς ἐνάστρου, αὐτὴ ἡ λάμπη εἶναι παραβλητὴ πρὸς ἀστὲρα 8 u-9ου μεγέθους.

Ὁ κομητῆς c 1892, ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Denning ἐν

Βριστόλῃ τῇ 18ῃ Μαρτίου 1892, κεῖται εἰς τὴν χώραν τῶν ζειφάνων, ἀλλ' ἔρατὸς μόνον εἰς μικρὸν ὕψος ὑπὲρ τὴν κάτω μεσουράνησιν. Εἶναι καὶ οὗτος ἀμυδρὸν νεφελοειδὲς ἄνευ οὐρας, διαμέτρου 25 ἕως 30 δευτερολέπτων τῆς μοίρας, λαμπρότερον περὶ τὸ κέντρον, καὶ ἄνευ διακεκριμένου πυρῆνος. Ἡ λάμπη του εἶναι ἰμοία πρὸς τὴν τῶν ἀστέρων 13ου μεγέθους.

G. XK.

×

Ἡ Ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις κατὰ τὰς ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου. Ὁ Γερμανὸς κ. Steen ἀποδεικνύει διὰ παρατηρήσεων ἐπὶ σταμέων ἐπὶ τοῦ βαρομέτρου ὅτι αἱ ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου ἔχουσιν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως. Ὅπως, λέγει, ὅταν τὴν ἡμέραν διεδέχεται ἡ νύξ ἐν τινι τόπῳ δεῖκνυσι τὸ βαρομετρον γενεθολὴν τοῦ ὕψους τῆς ὑδραργυρικῆς στήλης, ὅτε, ὡς γνωστὸν, μεταβάλλει κύματα ἐν τῷ ἀτμοσφαιρικῷ ὕδατι, ὡς τὴν ὑπαρξὴν ἐλέγχει ἡ μεταβολὴ τοῦ ὕψους τοῦ βαρομέτρου, οὕτω καὶ κατὰ τὰς ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου ὀλικῆς καὶ μερικῆς γενωνῶνται κύματα ἀτμοσφαιρικὰ ἀίλουχ πρὸς ἐκεῖνα, δυνάμενα ἐπίσης νὰ ὀρισθῶσι διὰ τοῦ βαρομέτρου.

×

Ἡλεκτρικοὶ τροχιόδρομοι ἐν Παρισίοις. Δὲν ὑπάρχει, ὡς γνωστὸν, εἰσὶ ἐν Παρισίοις συγχρονισμῶν δι' ἡλεκτρικῶν τροχιόδρομων. Πολλὰ ἀπόπειρα: πρὸς τοῦτο ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τοῦ 1888, ἀλλ' ἄνευ βριστικῶν ἀποτελεσμάτων. Ὁ κ. Gerdal ἀνήγγειλεν ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ τῆς διεθνοῦς ἐταιρείας τῶν ἡλεκτρολόγων ὅτι δύο γραμμῶν ἡλεκτρικῶν τροχιόδρομων προτίθεται ν' ἀναλάβῃ προσεχῶς τὴν ἐκμετάλλευσιν ἡ ἐταιρεία τῶν τροχιόδρομων τοῦ Βορῶ. Ἡ μία τούτων θὰ συνδέῃ τὴν Ἀγ. Μαγδαληνὴν μετὰ τοῦ Ἀγ. Διονυσίου (8418 μέτρων μήκους), ἡ δὲ ἄλλη τὴν ὁδὸν Taitbout μετὰ τοῦ Ἀγ. Διονυσίου (8130 μέτρων μήκους). Οἱ ἡλεκτρικοὶ οὗτοι τροχιόδρομοι θὰ διανύωσιν ἕμμετρον διαστήμα ἐν ὅλῳ 130 χιλιομέτρων, ἀντὶ τῶν 100 ἄτινα διανύουσιν οἱ νῦν διὰ δύο ἵππων τροχιόδρομοι. Ἀναμένοντες τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ γρηῃσιν τοῦ σχεδίου ὅτε θὰ περιγράψωμεν διαφερούσας λεπτομερεῖαι: περὶ τῆς κινήσεως αὐτῶν ἡλεκτρ. δυνάμεως καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας αὐτῶν. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι πάντες οἱ εἰδημόνες τούτων ἐργῶν εἶναι πεπεισμένοι περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τούτου σφδρὰ τῷ ἐκπονηθέντι σχεδίῳ καὶ τοῖς γενομένοις πειράμασιν.

Ταχύτης ἀτραμαξῆς. Ἡ μεγαλύτερα ταχύτης ἦτις ἐπετεύχθη μέχρι σήμερον ὑπὸ ἀτραμαξῆς φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ ὑπὸ μιᾶς τοιαύτης τῆς ἐταιρείας Pennsylvania Railroad πρὸ ἡμερῶν ἐπιτευχθεῖσα, ἦτις διήνησε μῆκος ἐνὸς μιλίου (1619 μέτρων) ἐν εἰσστήματι 39 δευτέρων λεπτῶν καὶ ἐνὸς τετάρτου τοῦ δευτέρου λεπτοῦ! Ὁ καθορισμὸς τοῦ χρόνου ἐγένετο ὑπὸ δύο φυσιογνωστῶν ἐφοδιασμένων διὰ χρονογράφων. Ἡ ταχύτης αὕτη ἀναλογεῖ πρὸς 91,7 μίλια (147,5 χιλιόμετρα) καθ' ὥραν! Τι φοβεροὶ ἄνθρωποι!

×

Ὅπως καταπληκτικὴ εἶνε ἡ γονιμότης τῶν ἰχθύων καταδεικνύεται ἐκ τῶν ἐξῆς παραδειγμάτων: Ἡ πέρκα γεννᾷ 11000 ὠὰ, ἡ ρέγνα 36000, ὁ ψῆρ 25000, ὁ κυπρίνος 342000, ἡ τίγχα 380000, ἡ γλωσσά 1 ἑκατομμύριον καὶ τὸ μερσίνι 3 ἑκατομμύρια ἢ δὲ μυροῦνα γεννᾷ ὑπὲρ τὰ 9 ἑκατομμύρια ὠῶν.

×

Ὁ κ. Brouylants καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Louvain ὑποδεικνύει μέθοδον, δι' ἧς δύναται τις ν' ἀνακαλύψῃ πᾶσαν ἐπιδέρθησιν, μεταγραφὴν καὶ ἐν γίνεσι αἰανόητους ἀλλοιωσιν, ἧτις ἐπηρέθη ἐπὶ τινος γεγραμμένου χάρτου. Πρὸς τούτου ἀρκεῖ, λέγει, νὰ κρατήσῃ τις τὸν χάρτην ἐπὶ τινα ὥραν ἄνωθεν ὑποδοχέως περιέχοντος Ἰώδιον ἀμέσως ἐμφανίζονται μετὰ χροῦμα βαθῶ ἰώδους τὰ ἴχνη τῶν μεταβολῶν καθὼς καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἴχνη τῶν ἐπακουμβησάντων δακτύλων.